

PŘEHLED

4

cena 3,- Kč

3. února 1995

foto Roman Kubíček

Házená - soboj hranického Heinze s kopřivnickou obranou. Pozorně sleduje Míra Bartoň.

Z obsahu 4. čísla
v tomto čísle dokončení
HISTORIE
AKADEMIE
str. 2 - 4

SPORT
s novou anketou
str. 8 - 11

ANKETA PŘEHLEDU

Co říkáte na tři hranické
týdeníky?

Muž 55 let - co bych říkal nic, já to nečtu.

Žena 39 let - občas si některý koupím, podle toho kdo napíše něco co mě zajímá.

Muž 22 let - je to fraška
žena 44 let - nachápu radnici jak na takové noviny může dávat peníze, nebo si potřebuje zaplatit to co potřebují, aby se psalo, v Přehledu čtu jako první jména, máte tam moc sportu a málo aktuálních věcí.

Žena 68 let - kupuju Hranické noviny k vůli městu.

Muž 60 let - v novinách jsme jako velkoměsto, ale jinak je to pořád zaperdolené provinění a tak jsou stejně i hranické týdeníky

Muž 55 let - četl jsem Přehled, ale teď si ho kupuju jenom příležitostně. V ostatních hranických novinách je jenom program televize a reklama

Místní organizace
Občanské demokratické strany v Hranicích
si Vás dovoluje pozvat na

III. PLES PODNIKATELŮ

který se koná
v sobotu 11. února 1995
ve 20.30 hodin

v kulturním domě CVH
* hudba pana Stržíňka *
* občerstvení * tombola *

Vstupenky na telefonech: 20 30 92 denně 16-18 h
20 29 57 denně 19-21 h

CO NOVÉHO NA HRANICKÉ RADNICI?

Dovolil jsem si Vám poslat několik svých postřehů o hranické radnici. Jako klíčovému orgánu ve městě by se mělo hranické radnici věnovat více. Nevím jak s radnicí spolupracujete, ale myslím si, že by to mělo být i v zájmu samotných pracovníků a pana starosty.

Toť otázka, resp. řada či série otázek. Náhodný chodec, návštěvník či občan, kterého tato otázka napadne, si pomyslí: „Hm, přece nic. Fasáda je pořád oprýskaná“. Toto naprosté zjednodušení je nic neříkající, neúplné. Většinu obyvatelstva asi bude zajímat hlubší pohled do nepraktické, zastaralé budovy městského úřadu. Určitě tyto občany nebudou zajímat nevyhovující kanceláře s nevyužitou počítačovou technikou (přesněji řečeno s neúměrně využitou - v některých kancelářích by nestačily 3 PC, v jiných je na klávesnicích nános prachu). Ale to není ten hlavní problém hranické radnice. Radnici netvoří computery, ale lidé.

Rok 1994 byl rokem radničních změn, kdy obrazně řečeno padaly hlavy. Nakonec byl odejit „jen“ tajemník Burša, jenž byl nahrazen tajemnicí p. Rýznarovou. Prý jen dočasně (zde mne napadá jistá podobnost s „dočasně“ umístěnými kontingenty vojsk SA). Město řídí

dva jedinci, kteří se navzájem nechtí, neznávají. Měli by vytvořit tandem, který povede město čtyřletými vodami ekonomických improvizací rozpočtů, kdy tu nebude na kulturu, támhle na chodníky atd. atd. Politická vůle po komunálních volbách rozhodla, že bude zachován nemocný vztah, jenž vyžadoval radikální terapii. Zvláště po skandálním pokusu iniciativní skupiny poslanců jisté politické strany, která se rozhodla, že to „veme pevně do svých rukou“. Město má také staronovou radu. Kvarteto zkušených radních doplnil další dětský lékař. Jak pravil jistý občan z nedalekého, sousedního okresního města: „To musíte mít ve vaší nemocnici božské, když vaši dětská lékařka mají čas na politiku“. Tento postřeh nekomentuji, komentář ponechám na zúčastněných. Městská rada, radní, konšelé. To vždy byla elita města. Až teprve období národních výborů toto postavení devalvovalo. Radní byli lidé s bohatými

zkušenostmi, přehledem, obvykle zbaveni lidských nešvarů - hloupostí, závisti, neschopnosti, pořádkovosti. Byli to navíc patrioti s vřelým vztahem k rodnému městu. Žádní přistěhovalci, ignoranti, protěžující iniciativy mimoobecního charakteru. Naprostá absence podpory soukromého podnikání, nepochopení potíží, s kterými se potýká poctivý drobný podnikatel. Zpochybňování argumentů podnikatelů na jedné straně a neadekvátní podpora jedinců na straně druhé. Co si pomyslet o konkurzních řízeních v Hranicích, kde také bodovali radní, zastoupení v konkursních komisích? V čele škol stojí bývalí komunisté či kandidáti KSČ. Určitě jsou nejschopnější. Či snad známější než známých. Otázek je mnoho a ještě více. Kdo nám odpoví na otázku CO NOVÉHO NA RADNICI?

Z ÚSTAVNÍ KRONIKY AKADEMIE

29. listopadu předběžný zdokonalovací kurs byl ukončen. V listopadu tohoto roku vydalo MNO výnos o organizaci vojenské akademie. Ústav podřízen přímo MNO. Akademici jsou podle zbraní organizováni v roty a prapor, baterie a oddíl. Vojenští akademici jezdecktva tvoří v ročníku II. zvláštní jezdeckou četou. Zahájení prvního vlastního školního roku stalo se 5. prosince 1920, zástupcem ministra národní obrany byl nedávno zemřelý slavné paměti generál Stanislav Čeček. 1. dubna 1921 odešel z vojenské akademie generál Chabord a ustanoven francouzským ministerstvem války velitelem leteckých vojsk u okupační armády v Porýní. Nástupce, generál Castella, dosud náčelník štábu ZVV. v Bratislavě, ujal se velení 12. května zatím. Definitivní velitel, plukovník fr. gen. štábu Forlot, převzal velení 4. července. Druhá polovina roku 1921 a následující školní rok 1922/23 byly kritickými neblahými událostmi. Zdá se doslovně pamětníkům a svědkům, že doba urovnání a vyřízení vojenské aka-

demie na dobrou cestu žádala neúprosně výkupu obětmi. Dosáhla jich a spokojila se. Dne 12. srpna 1921 z nezjištěné příčiny za abnormálního sucha i vedra vypukl požár v dřevěných kolnách na hřišti a zahubil 90 tam ustájených koní. 4. října nešťastným výbuchem ručního granátu byli zabiti vojenští akademici Pokorný Josef a Tellscher Ervín. Zraněný vojenský akademik Váňa Karel se vyléčil bez úhony svému povolání. 5. dubna 1923 zastřelil se vojenský akademik Růžička Vojtěch, 24. téhož měsíce v.a. Přikryl Jaroslav...

První slavnostní obřad jmenování vyřazených vojenských akademiků důstojníky byl 13. srpna 1922. Na paměť toho stojí na rozhraní hřiště vojenské akademie a parku mohutná květinová skalka s deskou tohoto data. 1. června 1923 předal plukovník fr. Forlot velení československému důstojníkovi, plukovníku (od 10. ledna 1925 generálem) Pechovi Vratislavovi. Francouzskému vojenskému vedení, zastoupenému jak missí v našem vojenském administrativ-

ním ústředí tak i velením v nejkritičtějším letech na ústavě voj. akademie, jsme povinni na tomto místě vzdát upřímný a veliký dík za to, že oni zachovali vojenskou akademii svým účelům a z let nevyhnutelného u nás chaosu vyvedli ji do času příznivějšího. V našem počátečním nedostatku vlastních vůdčích sil vykonali pro nás opravdu nedocenitelnou službu spojenců a učitelů. Od školního roku 1923/24 kormidlo osudu vojenské akademie nevytvářelo již služby vytyčeným drahám. Období československého kursu činilo myšlenku, tužby a cíle skutečnou přítomností. Toho právě bylo třeba nám vůbec a zvláště ústavu vojenské akademie - budo vanému z chaosu státních, společenských i odborně školských poměrů k jakési dobře tušené, ale málo ještě v myslích vyhraněné metě. Prvnímu československému veliteli vojenské akademie se dokonale zdařila svízelná koncentrace dosud neuspořádaných, ba zhusta i velmi neznámých sil přicházející s sebou vojenské mládeže. V době z revu

lučních a poválečných pěn rodičího se služebního řádu československé branné moci - v duchu prvního generálního inspektora J.S. Machara - byla vojenská akademie vyvedena z období zkoušek a pokusů na základnu domácně zdravou i cílevědomou, především po stránce všeobecné a vnější, aby nejen obstávala, ale i zaujímalá poněmáhlu místo, vykazované jí mezi základními kameny vojenské organizace a hlavními kořeny výchovy nejmladších velitelských sil. Generál Vratislav Pech, jako velitel a muž energický i taktický, poprvé vlastně ústav odňatý staré monarchii a cejchovaný malou důvěrou ve vrstvách občanských, učinil československým, domácím; odlišnou přehradu mezi ústavem a živlem občanským byla vyňata a prestiž vojenské akademie získala nesmírně nikoli pouze ve prospěch svůj, ale i ve prospěch veškerého poměru k brannosti. Co prvá tři léta československého vedení ústavu vybuďovala na principech a základech životních, to další čtyři roky prohlubovaly na dosažené pozici vnitřně, osnovně. Období nynějšího velitele, brig. generála Františka Hněvkovského (převzal velení dne 14. září 1926) je charakterisováno úsilím o definitivní ustanovení učebné osnovy v rámci československého vojenského školství vůbec. Právě jubilejního roku 1930 zapadá vojenská akademie osnovně do uspořádaného mechanismu jako první řídicí kolo, z něhož síly budou převáděny do pater vyšších a vyšších.

Vzpomeneme-li na úvod založení vojenské akademie - „zdokonalovací kurs pro mladší důstojníky“ - shledáme

v něm první křest svého vojenského školství, udílený myšlenkou na budoucí vojenskou akademii. Nebylo do té doby typu mladého důstojníka po stránce jednotného školení vzděláním všeobecným ani vojensky odborným. Do roku 1923 nebyly u nás hotovy ještě výcvikové předpisy - cvičební řády - a je na snadě, že tehdejší osnovy ústavu vojenské akademie byly čilým provisoriem. Od roku 1923 osnovný materiál, požadovaný od důstojníka vyřaděného z akademie, byl rozdělen dvěma roky studia převážně teoretického zde na ústavě a jedním rokem praktické aplikační školy příslušné zbraně. Žáky ústavu byli převážně mladí lidé se vzděláním středoškolským bez předchozí presenční služby vojenské

a vojenské akademii příslušel obtížný úkol - z mužů, kteří nebyli dosud vůbec

vojáky, tvořiti důstojníky. Není divu, že mnoho a mnoho z povolaných neobstávalo. Proto od roku 1927 stanovena podmínka pro přijetí do vojenské akademie: vykonaná zákonná presenční vojenská služba. Do akademie jsou přijímáni aspiranti se zkouškou, vykonanou ve školách pro záložní důstojníky a teprve na tomto podkladě bylo možno osnovu, dělenou dosud mezi vojenskou akademií a školy aplikační, pojmouti do dvou studijních let. Jednotlivci, z řad rotmistrů a dělesloužících poddůstojníků do akademie přijímání, jsou podrobena přijímací zkoušce ze vzdělání všeobecného v rozsahu středoškolského učiva. Z vojenské akademie vyřaděný poručík je schopen vykonávat bezprostředně úlohu velitelskou a cvičitelskou. Další školení důstojníka po přiměřených letech praxe a zkušeností zapadá do rámce nyní již definitivně rozvrženého postupu. Poprvé vchází tato osnova v život našim jubilejním rokem 1930.

Je radostno, ba veselo od roku 1918 probírat se zažloutlými papíry, zápisy, rozkazy a plány až sem do roku 1930. Rok převratů vyhlíží v našich archívech jako pravěk. Jakoby sám se nás vzdaloval, abychom nemohli ustrnouti v měřeni práce maličkou měrkou neplných dvanácti let. A deset let je tomu teprve, kdy byla ražena vojenská akademie jako myšlenka, slovo, pojem. Je však dovoleno o jubileu se zastavit na okamžik a potěšiti se vzpomínkou, pohledem zpět. Neboť již zítra nebude na to už času. Přítomnost byla budována solidně a díky jí m můžeme mysliti výhradně kupředu, do budoucnosti. □

VOJENSKÉ ŠKOLSTVÍ V HRANICÍCH OD ROKU 1950 PO SOUČASNOST

V roce 1948 vzniká v kasárnách Jaslo dělostřelecké učiliště, které zpočátku patřilo pod vojenskou akademii. Od roku 1950 je učiliště přesunuto do objektu akademie, přesněji řečeno do celého areálu kasáren. Hranické vojenské školství je zvyrazněno zřízením vyšší školy důstojníků dělostřelectva v uvolněných kasárnách Jaslo. Školili se zde důstojníci dělostřelectva na vyšší velitelské funkce formou interního studia v kursech. Dělostřelecké učiliště připravovalo důstojníky dělostřelectva ve dvouleté a od roku 1952 tříleté škole.

Dále organizovalo kursy pro absolventy záložních důstojnických škol a poddůstojníky z povolání většinou v trvání jednoho roku.

Organizace učiliště v období let 1952-1957 byla následující: velitelství, tři školní oddíly po třech bateriích, učební skupiny a zabezpečovací jednotky. Z hlediska třídního složení byli žáci učiliště přijímáni zejména z řad rodin dělníků, rolníků i pracujících inteligence. Z hlediska vzdělání byli buď absolventy vojenských škol Jana Žižky z Trocnova, nebo škol důstojnického dorostu a civilních

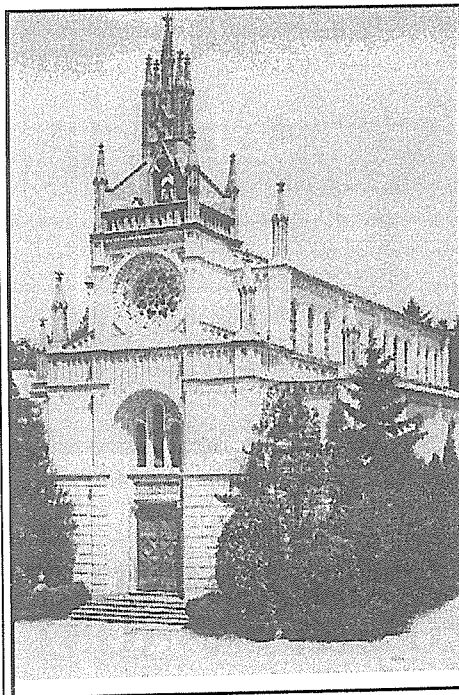
středních škol s maturitou. Žáci byli připravováni na funkci velitele čety. Tomuto požadavku byl podřízen obsah i učivo, organizace výchovy, výuky a výcviku. Vedle všeobecně vzdělávacích předmětů (matematika, čeština, ruština) zde byly předměty odborné (dělostřelecká příprava, palebná služba, taktika, topografie, válečné dějiny, automobilní příprava) a předměty vševojskové přípravy (politická, střelecká, pořadová, týlová a protichemická příprava a řády).

Do roku 1955 byla povinná jízda oňmo a k ní se vázala i veterinární příprava. Několik let se vybraní žáci učiliště zúčastňovali vojenských přehlídek v Praze na koních (tvořili půl jezdecké korouhve). Ostatní žáci se pravidelně zúčastňovali vojenských přehlídek v sestavě vojenských škol. Denní řád se v podstatě nelišil od denního řádu vojáků v základní službě, s výjimkou doby vyhrazené pro samostudium. Samostudium se vyznačovalo jak délkou vyhrazené doby, tak i organizací, včetně konzultací a pravidelné kontroly prováděné převážně učiteli. Doba osobního volna byla poměrně krátká a vedle stranickopolitických opatření a akcí byla převážně ponechána pro osobní potřebu žáků. Pozornost byla věnována zejména zájmové tělovýchově. Pravidelně byly pořádány přebory v lehké atletice, ale i v ostatních druzích sportů, zejména gymnastice. Vycházky byly udělovány jen v sobotu, po sobotní prohlídce a v neděli. Možnost dostat se na vycházku však byla podmíněna výsledky dosahovanými ve studiu, celkovým chováním a nakonec po doporučení příslušnými veliteli, splněním požadavků přezkoušení z tělesné přípravy (přeskok koně naděl, bradla a hrazda) a ze základních řádů před samotnou vycházkou.

Žáci zabezpečovali veškerou dozorčí a strážní službu, prováděli úklid vnitřních a venkovních rajónů. V zimním období zabezpečovali topení v kamnech na ložnicích i v ostatních místnostech rajónů baterií. Kázeňská praxe byla stejná jako u vojáků v základní službě. Výcvik byl prováděn náročně. Zejména náročný byl praktický výcvik v kasárnách, na cvičišťích nebo na VVP Libavá, kde byly prováděny ostré školní střelby z děl a minometů. Školní střelby z pěších zbraní včetně kulometů se prováděly na střelnici v Drahotuších. Dále se praktický výcvik uskutečňoval zejména na cvičišťích Valcha, Skalka, Za zbrojnicí. Pro palebnou službu, která se prováděla z velké části „Za zbrojnicí“ se děla přepravovala bez tahačů, vlastními silami žáků. Řada učeben odborné přípravy byla v dřevěných budovách rozmístěných po celých kasárnách. Rovněž i jízdárna byla na okraji areálu kasáren směrem k Drahotuším. Proto se veškeré přesuny o přestávkách, a bylo jich v jednom dnu několik, uskutečňovaly poklusem.

Celým procesem přípravy žáků prolínala metodika. Metodika předmětů

odborné i vševojskové přípravy. V tomto směru byli příkladem velitelé i učitelé. Každá zkouška z kteréhokoliv předmětu obsahovala zkušební otázku s požadavkem „naučte četu“, „naučte družstvo“ nebo „naučte vojína“, přičemž se předpokládalo, že žák vysvětlí smysl cviku, cvik předvede a pak naučí. Takto odborně a metodicky připravení důstojníci byli schopni po příchodu k dělostřeleckým útvarům se brzy adaptovat a bez větších problémů zabezpečovali výcvik podřízeným. Výchova žáků byla zaměřena k výchově světonázorové, vlastenecké a zejména internacionální. Velká pozornost byla v celém výchovném systému učiliště věnována výchově k hrdosti na dělostřeleckou zbraň. Ke styku příslušníků učiliště s občany byly využívány společné akce s městskými orgány na veřejnosti i v kasárnách. Učiliště mělo uzavřenou patronátní

Ústavní kostel Sv. Barbory v areálu akademie

smlouvu s n.p. Svit a její náplní byla především vzájemná návštěva žáků i pracujících při různých výročních, společenských i kulturních akcích v kasárnách nebo v závodě Svit a v jeho společenských zařízeních. Žáci se rovněž zúčastňovali brigád, převážně na pomoc zemědělství.

V tomto období lze připomenout i návštěvu prezidenta republiky Antonína Zápotockého, krátce po jeho zvolení do funkce na jaře 1953. Antonín Zápotocký

se v této době léčil v lázních Teplice. Z projevu, který přednesl k nastoupeným příslušníkům učiliště, je známá myšlenka zaměřená k výchovnému přístupu budoucích velitelů, ve které zdůraznil, že je třeba chovat se k podřízeným tak, jak si přeji, aby se nadřízení chovali ke mně. Mimo plánovaný program navštívil jídelnu žáků a ochutnal jejich oběd, aby zjistil, jaká je kvalita stravy. Za dobu existence učiliště funkci velitele vykonávali generál Drnek, plukovník Nový a Jandl, generál Vítek a plukovník Starý. Byly vyřazeny stovky poručíků dělostřelectva, kteří v podstatě pokryli požadavky na obsazení funkcí velitelů čet, baterií a dělostřeleckých útvarů novým velitelským sborem. V letech 1958-1960 byly již jen dvě poslední baterie učiliště. Poslední vyřazení bylo v roce 1960. Pak bylo učiliště postupně přemístěno do kasáren Jaslo a odtud do Martina, kde bylo přeměněno na Vyšší dělostřelecké učiliště Slovenského národního povstání. V kasárnách byl v roce 1960-1961 organizován kurs středních velitelů a technický kurs. Zde se již velitelé připravovali ke zvládnutí nové generace dělostřeleckých zbraní. Mezi vyučovací předměty patřily matematika, fyzika a elektrotechnika.

Dnem 1. ledna 1962 vzniká v areálu bývalé akademie útvar jako výcvikové středisko pro přípravu specialistů z řad vojáků z povolání i v základní službě. Tím je položen základ pro novodobou tradici vojenského školství v Hranicích. Do současné doby prošlo středisko řadou reorganizačních změn a nyní připravuje vojáky základní služby, absolventy VKVŠ, vojáky z povolání a vojáky v záloze. Dne 14.1.1965 byla u příležitosti Dne československého dělostřelectva předána útvaru bojová zástava Vyšší školy důstojníků dělostřelectva. Útvar od svého vzniku dosahuje při inspekčních prohlídkách a závěrečných kontrolách převážně výtečné hodnocení.

Pplk. dr. Petr Majer
Pplk. Bohuslav Grepl

V příštím čísle to již bude současnost hranické armády.

UŽ JE TU

Zase je tu. Ptáte se, co? Přece pololetí. Opakuje se pravidelně jako se opakují roční doby, je očekáváno s napětím, se strachem, ale i s radostí. Trvá už od počátku tohoto týdne. Žáci a studenti si odnášejí odměnu, ocenění za svou půlroční práci ve školních lavicích a pocity, s jakými k učitelskému stolku přistupují, jsou určitě různé.

Asi nejradostnější a nejbezprostřednější atmosféra panuje mezi těmi nejmenšími. Odnášejí si svou první velikou jedničku. Takové to určitě bylo včera na všech hranicích základních školách. Ale i ti ostatní, zkušenější očekávali vysvědčení napjatě. Zejména žáci posledních ročníků. Znamky na

pololetí jsou dost důležité a není na škodu, když korespondují s tužbami a plány do budoucna. Čím lepší výsledky, tím větší naděje. Přejde čas přijímacích zkoušek a i když někde třeba nebudou, vysvědčení, známky z upřednostňovaných předmětů se hodí. A především se neztratí vědomosti. Kdo je ve své hlavě má, tomu je nikdo nezcizí. A co třeba znalost cizích jazyků. Dnes více než kdy jindy se na ni klade veliký důraz. Který moudrý myslitel to říkal „kolik jazyků znáš, tolikrát...“? Angličtina, němčina, francouzština, škoda, že jsme tak zanevřeli na ruštinu. Ale lidé po válce také měli němčiny po krk. Chce to zkrátka čas. A teď na ukázkou malá, stručná statistika. ZŠ 1. máje 15 má v současnosti 745 žáků v 31 třídách.

Vyznamenání jak je známo se uvádí až na vysvědčení 5. - 8. tříd. V tomto pololetí si takové ocenění zasloužilo 164 žáků, což je 41,7 % z celkového počtu 393 žáků druhého stupně. Řada si také odnesla pochvaly. Potěšující je zanedbatelné procento neprospívajících, jen 0,63 % a přitom tito smolaři mají do konce školního roku šanci.

Mnozí chlapci i dívky stihli kromě učení i účast v různých soutěžích. Zatím hlavně ve školních kolech, na vítěze čekají v příštích týdnech okresní kola. Soutěže v cizích jazycích, olympiády v českém jazyce a matematice, přírodovědné soutěže, recitační, Mladý historik, tělovýchovné (na jaře to bude soutěž O zlatou paletu). Vavříny z takových soutěží přinesou výhody svým nosi-

nePŘEHLÉDnuto

.. už několik měsíců platí v Hranicích novelizovaná vyhláška o chovu domácích zvířat. Tedy také o psech. Ale že by se něco změnilo? Naopak. Psích navštívenek přibývá a toulajících se psů (bez náhubků) také.

... v ulici Máchově je nová značka. Zákaz stání. Myslíte, že ji řidiči respektují? Vůbec ne. Dnešní řidiči jsou přesvědčeni, že demokracie platí i v dopravě. Ba ne, pánové, tady platí i nadále vyhláška. A tak počítejte s tím, že oběd v hostinci. Slávie může být dražší. A o dost! Páni policisté, přijedte se občas podívat. Pokutičky budou !!!

... na ulici 1. máje na zastávce u Slávie začal provoz nového kiosku. Novinny, cigarety a dál se uvidí. Jen díky výstavbě tohoto jinak užitečného zařízení vzala za své zeleň za kioskem a navíc tam kdekdo do záhonu šlape. ... jak jsme již psali, ve Hviezdoslavově ulici moc světelných nesvítí, ale náhradou za to je tam silnice samá kaluž. A na chodníku je to jak u Moskvy za 2. svět. války. Ustoupit nelze. Řidiči ovšem nezpomalují. Co takhle kdo do tebe vodou, ty do něho kamenem?

... socha sovětského vojáka zmizela z Farního náměstí čtyři let po revoluci 1989. Co myslíte, nestálo by za to zatipovat si ve Fortuně, kdy se tam objeví náhrada za komunisty zničeného TGM? Zatím se tam objevila telefonní budka. Užitečná, ale blbě umístěná.

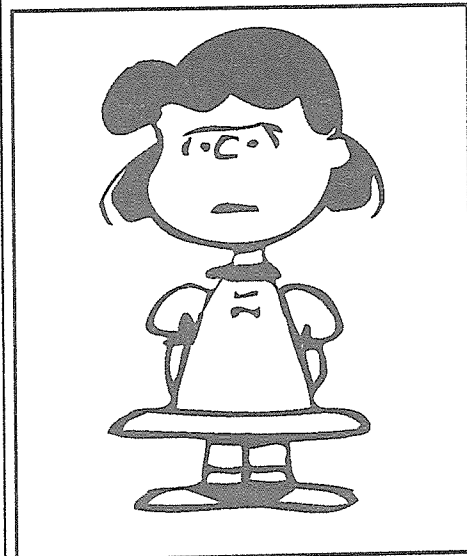
... stává se v prodejnách potravin. Stojíte s těžkým košem s nákupem a čekáte, až na vás dojde řada. Z druhé strany u pokladny přistoupí zákazník a chce - cigarety. A má přednost, i kdyby za krabičku cigaret platil tisícikorunou. Také podpora kuřácké „ohleduplnosti“.

...některé hranické obchody připomínají obchody v čase reálného socialismu. Jakoby se nemohly vzpamatovat z povánoční agónie.

... vyznavači výtvarného směru GRAFFITI se nezastavili ani před zkroušenou fasádou hranického zámku. Snad chtěli dát najevo jeho chátrající stav...

...slovenský film FONTÁNA pre Zuzanu byl ve své době trhákem. Bude jím po svém otevření i renovovaná vila společnosti FONTÁNA?

...komu patří žába u sokolovny? EKOTESU !!! Je rozbitá. Dříve se starala TJ, komu to patří teď?

telům v přijímacích procedurách na střední školy.

A ještě jedna čerstvá takřka pololetní zpráva ze zmíněné školy. 115 zapsaných prvňáčků pro šk. rok 1995-1996, pro které se mimo jiné nabízí výuka AJ, FJ a NJ, kroužek výtvarný, pohybové hudební, audiovizuální technika, video, počítačová učebna s počítači typu Apple MacIntosh. Za nějaký čas budou i tito příští žáčkové pronikat do tajů vědění a přinášet svá pololetní vysvědčení.

A závěr? Pololetí vlastně už bylo, je měsíc únor a začala práce, jejímž cílem je vysvědčení na konci školního roku.

K.M.

Městská knihovna
Hranice

vás zve na úsměvnou hru

L. Feldeka
**UTÍKEJ,
NITUŠKO!**

(Mamzelle Nitouche)
kterou uvádí

Městské divadlo Zlín
pondělí 27. února 1995
v 19 hod.

v sále městské knihovny a
ZUŠ Zámecká ul.
předprodej vstupenek v
městské knihovně od
13.2.1995
TĚŠÍME SE NA VÁS

MĚSTSKÉ MUZEUM A GALERIE HRANICE

Zámecká 118, P.O. BOX 96,
753 01 Hranice

Telefon: 0642/201390

Dovolujeme si Vás pozvat k
návštěvě únorového cyklu
„Muzejní přednáškové čtvrtky“, konaného ve velkém
sále ZUŠ v budově Městské
knihovny.

Začátky přednášek jsou v
17.³⁰ hodin, vstup je zdarma.

MORAVSKÉ BRÁNY V OKOLÍ V HRANIC

9. února 1995

Přednáška PhDr. Karla
Müllera

ZNAKY NAŠICH MĚST A OBCÍ

23. února 1995

Přednáška Ing. Jana
Kostrucha

ZBYTEČNÉ ŘÁDKY

Tyto řádky nemusíte vůbec číst, třeba hned obraťte na další stránku. Také se můžete pohoršit nad tím, že se plýtvá slovy a samozřejmě papírem. Napadne vás třeba, kdyby tak dali pokoj, starosti máme dnes úplně jiné. A o tom, co je obsahem tohoto zamyšlení se už napsalo a řeklo tolik. Nic nového se už nelze dovědět. Tím spíše, že se na podobná témata hovoří a píše stejně. V televizi, v rozhlase a v daleko fundovanějších novinách, než je Přehled. Také jde o náladu. Nač si ji zhoršovat. Rozených optimistů není mnoho, pesimista se postará sám a ostatní?

Tak proč přesto všechno tyto řádky? V nedávno uplynulém čase se konaly vzpomínkové akce k 50. výročí osvobození nacistického koncentračního tábora v polské Osvětimi. Tam byl vybudován r. 1940 největší a nejhorší koncentrák v celkové rozloze 45 km². V něm zahynuly více jak 4 miliony obětí, mezi nimiž bylo 173 000 čs. občanů. Děsivá čísla. Stejně děsivá jako byl děsivý režim, který toto vše přivolal na náš svět. Osvětím je také centrálním místem holocaustu, což je název pro nacistickou perzekuci Židů; jejich plánovitou genocidu. Vystala jako konkrétní podoba „konečného řešení židovské otázky“.

Osvětím a s ním bezpočet dalších koncentráků je projevem totalitní moci. Jedním z jejích projevů, asi tím nejhorším. V nacistických formách věznění a sadistické vynalézavosti při mučení a vraždění vězňů bylo vše, co znalo lidstvo v éře starověku a středověku. Jenže ve 20. století.

Pamětníci těch dob pamatují a nezapomenou. Mladé generace nevědí nebo vědí málo, často však nechtějí vědět. Doba je složitá, plná změn, a tak chceme žít v pohodě, obklopovat se příjemnými věcmi, pracovní povinnosti střídat se zábavou. Nač si mlžit pěkné ošklivým. Vždyť stačí nemoci, ošklivé zprávy o lidském násilí a dopravních nehodách, problémem je ozón,

voda, ovzduší. Je to všechno pravda. Ale stejné tužby mají i lidé v Sarajevě, v Bihači, v Grozném. To co se děje v Čečensku není nic přivětivého ani pro oči ani pro uši. Ale je správné si je zacpávat a zakrývat? Kdykoliv to v minulosti lidé dělali, naučili se ke zlu i mlčet. A pak už mocichtivým nestojí v cestě nic. Tyto řádky připomněly Osvětím. Ale bylo by možno připomenout i jinou totalitu. Sovětskou, stalinskou. Také měla své stoupence a bylo jich hodně. Ale mnohem více bylo těch, kteří se stali jejími oběťmi. Když nepočítám miliony, přímo v Sovětském svazu, oběti v satelitních státech po druhé světové válce jdou do desetitísiců.

A ještě jedna myšlenka sem patří. Dnes více než kdy jindy se šíří neucta mnoha mladých k lidem starým. Mnozí z těch, kteří trpěli za 2. světové války, ale také ti, kteří trpěli i za komunistického režimu jsou takřka zapomenuti. Postupně umírají a často se nedočkali ani povinné úcty, natož odškodnění. Nechoďme však tak daleko. Když se před nedávnem konala pieta u památného místa Jana Palacha v Praze, sešlo se jen pár lidí. A studenti z gymnázia, které nese Palachovo jméno, o něm nevědí téměř nic, nebo v jeho smrti nevidí nic pozoruhodného. Co jim asi říkají jména Jan Opletal, Milada Horáková, jména válečných letců a podobně?

Lhostejnost je nebezpečná. Naštěstí neplatí v obecnosti. U dětí jí lze včas výchovou předejít. K lhostejnosti se rychle přidružuje bezcitnost a to se pak lidem vrací. Zejména k těm, kteří byli k lhostejnosti lhostejní.

Co závěrem k těmto zbytečným řádkům. Jako by v Přehledu nebyly. A pokud jste je přece jen přečetli, pak to možná nebyla jen zvědavost. A je to dobře. Letos přece bude 50. výročí konce 2. světové války. A na její oběti, na mrtvé i na ty kteří přežili, nemáme právo zapomenout.

J.K.

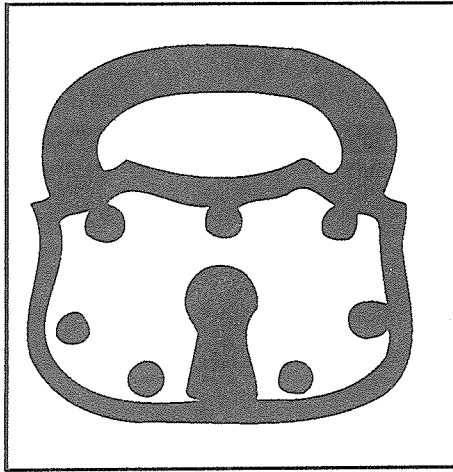
čtenář se diví, čtenář se raduje

NÁŠ ZÁKAZNÍK - AŽ SI TO UDĚLÁ SÁM

Tak nějak by mohlo znít prvorepublikové heslo živnostníků v upravené podobě pro časy polistopadové, kdy je člověk člověku vlkem či jinou šelmou psovitou. Proč tak pesimistický až depresivní úvod?

Redakci navštívila jedna paní a svěřila se nám s příběhem, který se obsahově dotýkal nespolehlivosti, nekorektnosti jistého hranického živnostníka, jenž se zabývá truhlářským řemeslem se specializací na výrobu nábytku a různých doplňků. Jistý živnostník slíbil, že udělá a předá zakázku v termínu a za smlouvenou částku. Nesplnil NIC. Výrobek nevyrobil a když se zákaznice po třech měsících u povedeného truhláře informovala na stav realizace zakázky, byla zasypána všemožnými argumenty, proč to a proč ono. Mistr se vyjádřil v tom smyslu, že nemá na prkotiny čas a navíc za tak nízkou

cenu, když má zakázky od bohatých podnikatelů na výrobu kancelářského a jiného nábytku

atd. atd. Zákaznice samozřejmě nehodlala vyslechnout nesmyslný, ale o to hlučnější monolog mistra truhláře, odešla. S trpkým pocitem křivdy a jisté beznaděje. Když se tak nad touto, dnes zcela

běžnou, příhodou zamyslíme, musíme přiznat, že je cosi zhníleho ve státě podnikatelském. Na jedné straně máme poctivé, pracovitě živnostníky s adekvátním chováním a jistou stavovskou ctí. Jsou však mezi námi také jiní. Pracovití, schopní, ale krátkozrací. Mezi ně bychom zařadili milého pana truhláře. On totiž netuší, že po odeznění „zařizovacího boomu“ podnikatelů, bude muset hledat zákazníky mezi obyčejnými lidmi a bude muset dělat tzv. malé zakázky. Naskýtá se však otázka „Obrátí se „obyčejní“ lidé na tohoto neobyčejně krátkozrakého podnikatele?“. Domnívám se, že ne, neboť dotyčný truhlář vykořisťoval svým neuváženým jednáním pomyslnou válečnou sekeru se zákazníky, kteří ho v minulosti obtěžovali prkotinami.

KaM

SPORT - HÁZENÁ - KOPANÁ

H Á Z E N Á

Memoriál bratří Králíků - zimní turnaj starých gard v házené

OLD BOYS HANDBALL KLUB TJ CEMENT

Hranice

pořádá již další ročník memoriálu, který je věnován dvěma významným postavám hranické házené, bratrům Františku a Jiřímu Králíkovým, které přemohla zákeřná choroba. Mistr sportu, František Králík (1942-1974) patřil počátkem 70. let k nejlepším brankářům 1. ligy. V roce 1972 se probojoval do reprezentačního družstva ČSSR, s kterým získal stříbrnou olympijskou medaili na OH v Mnichově.

Jeho bratr, Jiří Králík (1944-1984) patřil ve své době k nejlepším ligo-vým křidelním útočníkům a nejobávanějším střelcům z tohoto postu. Svým projevem a stylem hry patřil k nejoblíbenějším hráčům hranických házenkářských příznivců. Tito dva špičkoví sportovci tvořili společně s hráči Pavlem Študentem, Josefem Sameljakem, Zdeňkem Krčmářem, Jirkou Krčmářem sen., Láďou Žurmanem, Pepou Mrkvicou, Jiřím Valou sen., Pepou Hasoňem, Radkem Vilímkem, Láďou Slezákem, Jardou Štrnadem aj. kompaktní celek, který, nebýt tragického úmrtí F. Králíka, měl nemalé ligové ambice. Není jisté náhodou, že spoluhráči bratří Králíků tvoří základ OLD BOYS HANDBALL KLUBU, kde spolu s

bývalými hráči B mužstva a mladší generace vytváří „superpartu“, kterou by jí mohli ostatní sešlostí starých pánů jen závidět. Mám na mysli mezilidské vztahy na hřišti i mimo hřiště.

V sobotu 74. února se v hale SOUs od 8.30 uskuteční turnaj starých gard v házené. Hrací doba je 2x15 minut. Program je následující:
8.30 Hranice - Velká Bystřice
9.05 Olomouc - Zlín
9.40 Zlín - Velká Bystřice
10.25 Hranice - Olomouc
11.00 **pozor, pozor, pozor** - exhibiční utkání ligových žen Olomouc - Zlín
11.45 Velká Bystřice - Olomouc
12.45 Zlín - Hranice

-NOBE-

KDO NEPROMĚŇUJE SEDMIČKY A TRESTU- HODNĚ ZTRÁCÍ MÍČE, PROHRÁVÁ

**CEMENT Hranice - Tatra
ÖMV Kopřivnice 18:26 (8:13)**
Jak jsme již psali v minulém čísle, derby s Tatrou bylo očekáváno s určitým napětím. I na kopřivnických hráčích bylo znát, že mají ze zápasu obavy. Začátek se našim chlapcům vydařil, neboť se ujali vedení, ale Kopřivničtí záhy skóre vyrovnali. Naše málo tvrdá a nepřesná střelba rozchytala českého brankáře č. 1 Rašku v brance hostů, takže se Kopřivnice pomalu, ale jistě, dostaly do brankového trháku, který postupně zvyšovaly a udržovaly. Do protiútku se dostávali díky trestuhodným technickým chybám hranických házenkářů. Proti trháku neměl brankář Stružka šanci. Když se kopřivničtí neprosadili ze hry, pomohla jim dvojice sudích, která měla na domácí hráče přísnější metr. Když k tomu přidáme solidní obranu Kopřivnice, bezchybného Rašku + potřebné tyče, je jasné, že oba body putovaly do Kopřivnice.

-NOBE-

Sled: 2:2, 6:9, 9:16, 12:21, 14:25, 16:25. Sedmičky 10/6:6/5, vyloučení 2:4, rozhodčí Fajmon a Kotulán, 650 diváků.

Hranice: Stružka, Štolcar-Brus, Suchanec 7/3, Heinz, Hegar 1, Vala, Žůrek, Hlaváč 2, Fekar, Poljak 2, Bartoň 6/3.

Kopřivnice: Raška, Míček-Krčmář 6, Lančí 2, Prepl 5, Machala 1, Taranov 6/5, Dořičák 1, Petřek 3, M. Šustala 1, Třil 1.

ROZJÍMÁNÍ PO PROHRÁCH

Naši hráči v některých momentech utkání působili značně bezradně. Nedokázali zvládnout hru v početní převaze, kombinace zcela vážla, někteří hráči se vůbec nedokázali prosadit. Opět se projevily některé skutečnosti, které provázejí letošní ligový ročník. Liga je rozčleněna na dvě výkonnostní části. V první jsou mužstva, která hrávala federální ligu a v druhé bývalá mužstva II. ligy. Navíc je patrný rozdíl mezi družstvy profesionálů a poloprofesionálů. Mužstvo Cementu patří k poloprofesionálům. Hráčům nelze vytknout nedostatek snahy či bojovnosti, ba naopak, těmito vlastnostmi zacelují nedostatky v technice, síle, rychlosti a obratnosti. Ale ruku na srdce. Dá se hrát důstojná ligová házená se všemi atributy s 8 hráči nevalného výškového vzrůstu bez výrazného střelce z 9m vzdálenosti? Utkání s Kopřivnicí ukázalo, co našemu mužstvu schází do ligové fazóny. Soustředění se na důležitá utkání s mužstvy druhé pol. tabulky sice bude úkolem č. 1 nejbližších dnů, ale pokud budeme chtít v Hranicích hrát 1. ligu (a ne ji jen horko těžko zachraňovat), bude muset „zamakat“ nejen „mančaft na place“, ale i realizační tým a hlavně pánové, kteří rozhodují o finančních prostředcích, které jdou na házenou. Pokud hráči nosí na svých dresech název jisté firmy, je věcí cti a reprezentace této akciové společnosti, aby jejich sportovci, hrající I. ligu, hráli důstojnou roli a pro tuto skutečnost by měli udělat

vše, co je v silách a možnostech současného managementu. Zahraniční kapitál velmi dobře ví, proč v Česku působí. Po prohraném zápase s Kopřivnicí jeden skalní fanda pronesl: „Když už nám ti Frantičí a Makaroni k---í ovzduší, tak ať dají více grošů z kešeně, ať máme aspoň v házené radost“. Nad těmito bodrými slovy jsem se poušmál a vlastně jsem dal dotyčnému za pravdu. Vzpomněl jsem si na kraj „chudoby a nezaměstnanosti“ (jak bývá prezentován v masmédiích kraj v okolí Rožnova) a musel jsem se poušmát nad „zubřáckým“ zázrakem anebo není asi náhodou, že na dresech Plzně se skvěla reklama Kovopetrolu a na kopřivnických dresech ÖMV, čili petrolejářských firem, obestřených různými dohady. Účel zřejmě svítí prostředky, které jsou potřebné pro podporování profesionálního sportu. Když bychom to závěrem shrnuli: „Co můžeme chtít po chlapcích, kteří chodí na 6.00 do práce a po pracovních činnostech, kdy mají rodiny a jiné starosti, se musí zapojit do náročného tréninku ligového družstva? Nedivme se, že jim chybí rychlost, obratnost, výbušnost. Tu si mohou dovolit jen profici se speciální přípravou. Bude to pro hranické hráče hudbou budoucnosti či brzkou realitou??“

-NOBE-

KOPANÁ

V dnešní SEDMIČCE jsme požádali o rozhovor trenéra A mužstva Josefa Velochu, kterého jsme chtěli sice vyzpovídat prvního, ale minulý týden nebyl k dostižení, neboť byl se svými staronovými svěřenci na soustředění.

Josef Velocha se v minulých dnech dožil 50 let. Redakce Přehledu mu k tomuto kulatému jubileu srdečně

1. Dukla Praha	15	0	1	427:312	30
2. Gum. Zubří	13	2	2	374:269	28
3. Novesta Zlín	11	3	3	410:347	25
4. Kopřivnice	10	4	3	362:300	24
5. Kovo Plzeň	8	4	5	355:338	21
6. Kavíná	9	1	7	376:299	19
7. Lovosice	7	0	10	327:373	14
8. St. Plzenec	4	2	11	285:349	10
9. B. Most	4	2	11	311:408	10
10. Hranice	4	1	12	336:389	9
11. Ostrava	3	1	12	255:352	7
12. Brno	2	2	13	325:391	6

blahopřeje a přeje mu mnoho úspěchů v osobním i sportovním životě. Josef Velocha patří bezesporu k nejvýznamnějším osobnostem posledních dvaceti let existence fotbalového klubu Sigma resp. KUNZ. Na jedné straně je tento fotbalový nadšenec, trenér a dlouholetý funkcionář vynášen do nebes, na straně druhé některými jedinci kritizován. Důležité byly, jsou a budou výsledky. Josefu Velochovi se ve funkci předsedy oddílu podařilo se Sigmou probojovat do kraje, divize a III. ligy. V současnosti se Kunzovka ocitla v kritické situaci a její boj o záchranu bude více než dramatický. Z profesních důvodů odstoupil trenér Derych a fotbaloví příznivci byli zvědaví, kdo na jeho místo. Nelehké role se ujal, kdo jiný, než Josef Velocha. Asistentem mu bude bývalý hráč a bývalý trenér B týmu, Vojtěch Bušina. Redakce Přehledu věří, že se trenéru Velochovi podaří realizovat záměry, které s A týmem (a potažmo i s B týmem) má. Rovněž věříme, že spolupráce trenérů Velochy a Takáče (ten mimochodem úspěšně složil závěrečné zkoušky trenérského kursu II. stupně čili licence A) přinese své plody.

-NOBE-

SEDM OTÁZEK PRO TRENÉRA

1. Naše první otázka se bude týkat personálních změn ve fotbalovém výboru SK KUNZ. Mohl byste nás seznámit s těmito změnami?
2. Dobrovolně jste opustil křeslo předsedy fotbalového klubu, abyste převzal trenérské žezlo po odstoupivším L. Derychovi. Co Vás vedlo k tak závažnému a nelehkému rozhodnutí?
3. Mohl byste nás seznámit se stavem připravenosti současného kádru A mužstva Kunz?
4. K jakým hráčským změnám došlo? Kdo odešel a kdo přišel, resp. kdo teprve do zahájení jarní části MSFL přijde?
5. Cíl A mužstva je obdobný jak u B mužstva, tedy záchrana soutěže. Do jaké míry se Vám tento nelehký úkol jeví reálným a co

bude potřeba k úspěšnému dosažení cíle?

6. S jakými hlavními problémy se kunzovský fotbal potýká a jaké perspektivy mají jednotlivá družstva, muži počínaje a přípravkou konče?
7. Mohl byste sestavit jedenáctku hráčů - hranických odchovanců a jedenáctku hráčů, kteří do Hranic přišli? Jejich společným znakem bude to, že jste je trénoval.

ODPOVĚDI:

1. Ustavující schůze proběhla začátkem června 1994. Od této doby se výbor oddílu podstatně změnil. Postupně odsotupili pro pracovní zaneprázdnění tito pánové: ing. Vývoda, Mgr. Flajšar, ing. Čajka - kooptováni byli p. Bělocký a p. Vitonský
Nové složení - pánové:
Vaněk - zastupující místopředseda
Vitonský - organizace a ekonomika
Vinkler - mládež
Bělocký - sponzoři
Pumpřla - tajemník oddílu
Velocha - člen výboru
v polovině roku počítáme s novými volbami.

2. Chtěli jsme získat pana Holuba, trenéra VTJ Sekopt, ale po dohodě obou výborů jsme od tohoto záměru upustili. Musím podotknout, že z finančních důvodů.

3. Máme zatím Úzký kádr mužstva - pouze 17-náct hráčů a tři dorostenec. Příprava probíhá dle plánu a je náročná. Kluci to zvládají s menším brbláním a snad si konečně uvědomují postavení mužstva v tabulce a budou chtít pro záchranu udělat vše a podstoupit tyto galeje.

4. Z kádru zatím nikdo neodešel, pouze Tomáš Páleník z rodinných důvodů, ale trénuje s muži „B“. Do mužstva se vrátil Jirka Šerý a je přínosem. Z Velkých Losin - Kaučuk Opava - přišel Radek Svedek. Posílí zadní řady, dále Marek Stoniš - pro oživení útočné formace. Máme přání, aby zůstal Petr Zatloukal, který s námi prodělává přípravu. Je tvrdý a nekompromisní hráč. Největší posilou bude Martin

Krampla z PS Přerov, o kterého máme eminentní zájem a rýsuje se i sponzor, který nám poskytne prostředky na jeho získání.

5. Pokud získáme hráče Kramplu a Zatloukala, jsem přesvědčen, že společně s fotbalovou diplomacií, která má k fotbalovým Hranicím kladný vztah a za pomoci diváků a hlavního sponzora KUNZ a.s. Hranice, ligu udržíme. Přijďte se podívat již 7.2.1995 - hrajeme s Vítkovicemi - bude to konfrontace.

6. Problémů kolem fotbalu bývá vždy dost a dost. Fotbal můžou dělat jen fanatici a možná kousek bláznů. Jinak to nemůžu vyjádřit. Když to dělat pořádně a je to od rána do večera, každý den, soboty, neděle - „běda“, když něco opomenete, pak lítají obrazně facky zleva, zprava - divák, funkcionáři, média, hráči, trenéři, sponzoři - to snad stačí. Té slávy je pramálo a mnozí řeknou, že je to VAŠE POVIN-NOST. K těm kunzáckým problémům patří jako jinde nedostatek finančních prostředků, kterých není nikdy dost. Hlavní sponzor KUNZ Hranice nám poskytne základní částku pro oddíly fotbalu a atletiky, další prostředky musíme získat od drobných podnikatelů, kteří nám přispívají na přilepšení. Musím poděkovat firmám MEDMES - KRYTINA a.s.-CIDEM a.s. - LROK a.s. - VÁHALA - VESA - JEDNOTA - KUNST s.r.o., fa p. Matuškové a p. Vavříkové a dalším nejmenovaným za pomoc v roce 1994. Těšíme se na další spolupráci a pomoc v roce 1995. Nejde nám jen o peníze. Firmy pro svoji reklamu mohou zajistit například dresy, kopačky, míče nebo přispět na turnaje - příležitostí je spousta. Nejdůležitější je, že potřebujeme vybudovat alespoň jednu tréninkovou travnatou plochu. Blíží se další tisíciletí a naše fotbalová budoucnost trénuje jako na začátku 19. století. Schválně - postavte se v létě k plotu na koupališti, kde mnohé vaše ratolesti trénují na protější škvárové ploše. Nebude to pro vás příjemný zážitek dýchat zvržený prach ze škváry, jenže mladí jsou odsouzeni tento prach dýchat takřka tři hodiny

týdně. PROSÍM PROTO - POMOZTE VŠICHNI TENTO STAV ŘEŠIT. BUDEME VÁM A VAŠE DĚTI ROVNĚŽ VDĚČNÍ. JDE NÁM PŘECE O ZDRAVÝ VÝVOJ NAŠÍ BUDOUCÍ GENERACE.

7. Za 30 let mé fotbalové činnosti v hranické kopané jsem poznal hodně hráčských osobností, kteří hodně dokázali ale také mnohdy hodně zklamali, kdy nedovedli prosadit svůj od Boha daný talent, ale přesto zkusím nominovat.

Domáci:

	Berousek (Pulkert)	
Hladík J.	Derych	Pala J.
	Šádek B.	
Macek P.	Šádek I	Hofman
Hupka P.	Berousek Otto	Novotný J.
Vaar, Hylš, Matuska, Čajka, Tomeček		

Hosté:

	Trojek (Kadlák)	
Březík P.	Chladil	Ohera Rolinc F.
	Čáp	
Datko	Uličný	Kolínek
Ruprich	Vekeš Beneš	
Polodník, Jeřábek, Marodi, Takáč, Klevyš, Polášek E.		

Přípravná kopaná

muži KUNZ A - Moravská Třebová 3:0 (branky P. Hupka, Barveníček, Študent)

muži KUNZ A - Lázně Bohdaneč 0:2

Tato dvě střetnutí byla sehrána v rámci pětidenního soustředění v Jestřebí u Mohelnice.

muži KUNZ A - ZD Drahotuše 7:1 (branky: Doležel 2x, P. Hupka 2x, Jeřábek 1, Študent 1, M. Rolinc 1).

UNEX Uničov - Dukla Sekopt Hranice 6.1 (-3imný)

Svět Zlín - Dukla Sekopt Hranice 1.1(Šimný)

dorost KUNZ A - Tatran Bystřice pod Hostýnem 3:1

branky: Frydrych, Vrána, Krba ml. dorost KUNZ - Bystřice pod H. 0:3

Dorost B KUNZ - muži Bělotín 1:1 (branky Kývala)

Halový turnaj mužů ve sportovní

zahraniční tým ze Slovenska Lednické Rovné 7:0. Ve finále zdolali „takáčovci“ další slovenský tým MFK Ilava 4:1.

Pořadí

1. KUNZ Hranice B
2. MFK Ilava
3. Tatran Bystřice pod Hostýnem
4. Faith Dolní Bečva
5. Lednické Rovné
6. ZD Drahotuše
7. Mrlínek
8. FC Ústí u Hranic

Střelci branek KUNZu B

4 - Petr Vaněk, Kubeša

3 - Pavel Rolinc

2 - Petr Nesrsta junior, D. Hoffmann

1 - Kaštyl, Takáč, Petrák

1 - vlastní

Finále přeboru České republiky v halové kopané starších žáků

Uplynulý víkend proběhl v Hluku u

Uherského Hradiště turnaj starších

žáků v halové kopané, kterého se

zúčastnily nejúspěšnější celky z

Čech a Moravy. Starší žáci KUNZu

Hranice se tohoto turnaje zúčastnili

také, když nahradili olomoucké

žáky, kterým tento termín kolidoval

s mezinárodním turnajem. Ačkoli se

naši chlapci umístili na 6. místě,

přesto zanechali v Hluku velmi

dobry dojem, protože se hráli vesměs

vyrovnaná střetnutí (až na debakl s

celkovým suverénem turnaje AC

hale SOUs

Mezinárodní halový turnaj v halové

kopané byl sehrán v sobotu 28.1. v

hale SOUs. Přesvědčivě zvítězili

svěřenci novopečeného trenéra

licence A-M. Takáče, muži rezervy

Kunz Hranice. Ve skupině si nejpr-

ve poradili s Bystřicí pod Hostýnem

3:2 a poté deklasovali Mrlínek 4:1 a

Kopaná - bleskový snímek blátivého zápasu KUNZu s Drahotušemi. Pokud hráče na snímku poznáte, napište nám. Redakci se podařilo poznat

Spartou Praha). Cenné bylo vítězství s Pardubicemi 3:2. Utkání s Českými Budějovicemi bylo vyrovnané a nesmírně dramatické. Naši hráči drželi s Jihočechy krok až do samotného závěru utkání, kdy byl nerozhodný stav 2:2. Kunzováci nevyužili vyložené šance a tak soupeř naplnil heslo „nedáš-dostaneš“ a vsítil dvě rozhodující branky. Porážka 2:4 byla krutá, stejně jako porážka 2:3 od ostravského Baníku, který strhl vítězství na svou stranu v posledních sekundách tohoto střetnutí. Střetnutí s FC Zlín (1:7) vypadá výsledkově jinak, než se odehrálo na palubovce. Zlín vytěžil z minima maximum, zatímco naši chlapci zahazovali příležitosti jak na běžícím pásu. Utkání se Spartou vyznělo jednoznačně pro soupeře. Naši chlapci se líbili nejen hluckým příznivcům, ale také funkcionářům a trenérům. Všichni se shodli na tom, že reprezentovali na velmi dobré úrovni. Branky hranických vsítili: Vinkler 4, T. Glos 2, Navrátil M. 2, Navrátil T. 2, Ryšánek 1.

Redakce Přehledu blahopřeje hráčům, ale i trenérům Vinklárovi a Vinklerovi k bojovnému výkonu. Držíme palce v bojích o postup do Moravskoslezské žakovské ligy.

-NOBE-

Přípravná kopaná o víkendu 4. - 5. února

na škváře
neděle 5.2.1995 - stadion SK KUNZ
9.00 muži KUNZ B - Bystřice pod Hostýnem
11.00 Ústí - Opatovice
14.00 Dukla Sekopt Hranice - ZD Drahotuše
hala
Turnaj mladších žáků (3. třídy) v hale SOUs
Hranice, Olomouc, Přerov, Zlín, Prostějov, Pardubice

HÁZENÁ

v sobotu 28.1.1995 se uskutečnil

zimní přebor mužů v házené v hale Cement Hranice s těmito výsledky:

Hranice B - Lešná 18:13
Hranice dorci - Frýdek B 8:8
Hranice B - Frýdek B 16:11
Hranice dorci - Suchdol 11:9
Hranice B - Suchdol 19:11
Hranice dorci - Lešná 18:7
Hranice B - Hranice dorci 15:12
Umístění: 1/ Hranice B, 2/ Hranice dorci

V neděli 29.1. se v předzápase 1. ligy mužů odehrál přátelský zápas starších dorostenců Cement Hranice proti družstvu Litovel 30:19.

V hlavním zápase 1. ligy prohrálo družstvo Cement Hranice s ÓMV Kopřivnice 18:26 (8:13). Naše družstvo drželo krok se zkušeným soupeřem pouze dostavu 4:4. Pak se projevila zkušenost soupeře, který dotáhl zápas až do vítězného konce. Sestava a branky domácích: Stružka, Štolcar, Suchanec 7/3, Heger 1, Heinz, Vala, Žůrek, Hlaváč 2, Fekar, Poljak 2, Bartoň 6/3.

Jev.

TOVÁRNA NA SAMOLEPKY

přijme celoroční zakázky na větší množství samolepek. Velmi výhodná cena.
U ostatních zakázek počet podle přání zákazníka.

SERIGRAFICKÁ DÍLNA

zhotoví autorské serigrafie

Informace: Tel. 0642 / 20 25 32

KINO SVĚT

Začátky představení
v kině Svět jsou denně od
18.³⁰ hod.

2. - 5. (Čt - Ne)

TRABLE PRCKA BINKA

Mládeži přístupno. Americký film, česká verze. Už se blíží, už se batolí, už je tady! Nový film tvůrce slavného „Sám doma a Sám doma 2.“ 99 min.

6. - 8. (Po - St)

ČTYŘI SVATBY

A JEDEN POHŘEB

Mládeži přístupno. Film Velké Británie, titulky. Komédie o osmi přátelích, pěti kněžích, jedenácti svatebních šatech, šestnácti švagrech, dvou tisících pohárech šampaňského a dvou lídech, kteří patří k sobě - možná... 118 min.

9. - 12. (Čt - Ne)

LVÍ KRÁL

Pozor: pouze v 17.00 hod.

Mládeži přístupno. Americký film, česká verze. Zvířecí říše potřebuje nového krále. Simba se vrací. Nejnovější a finančně nejúspěšnější film z produkce Walta Disneye. 87

Každou neděli ve 14.30 hod.
hrajeme filmy pro mládež.

5. (Ne)

ŽHAVÉ VÝSTŘELY 2.

Americký film, titulky. My letci máme ocelové ptáky. Druhý díl úspěšného filmového hitu. 85 min.

Představení FK.

3. (Pá)

EVROPA

Dánský film, titulky. Kafkovský příběh mladého Američana v poválečném Německu je ponořen v magickém oparu noci. Režie Lars von Trier. 114

JMÉNA Z KALENDÁŘE

Do čtvrtého čísla Přehledu náleží jména v týdnu od 5. do 11. února. Dobromila, Vanda, Veronika, Milada, Apolena, Mojmir a Božena. Ženy jsou v absolutní převaze, ale Mojmir se určitě nedá. Vždyť se tak jmenoval i kníže Říše Velkomoravské a ne jeden Přemyslovec. A navíc. Znáte muže, který je v historii známý tím, že měl šest žen. Nemýlíte se, je to anglický král Jindřich Osmý. Ten snad z praktického hlediska (skleróza je prastará choroba) měl za manželky tři Kateřiny, dvě Anny a jednu Janu. Třeba tím, že omezil střídání jmen svých manželek, pak při rozhovorech u rodinného krbu nemusel pracně uvažovat, jak se vlastně nová královna jmenuje. Mojmir se králi Jindřichu Osmému plně vyrovná, ale potíže s pamětí asi nemá. A je v příštím kalendářním týdnu hrdinou týdne. A teď ke jménům jeho šesti „pomyslných“ žen. Božena je jméno české s významem „bohem obdařená“ (v naší historii patřila Oldřichovi), Apolena - původem řecké jméno - znamená „Apollónova, Apollónovi náležející“. Rodokmeny dalších žen jsou složitější. Tak Milada vzniklo v modernější době, ale mýlil by se ten, kdo by je spojoval s přídavným jménem „milý“. Jde asi totiž o obměnu staročeského jména Mlada a znamená to skutečně „mladá“. Podobným způsobem např. vzniklo i jméno Slavěna (znáte je z pohádky o Bajajovi). Také je ze staročeského Slavena a vypadá to na tu, která je „slavená, oslavovaná“. Ale spíše jde o odvozeninu z básnického SLÁV a tedy Slavěna je totéž co Slovanka. Ale to byl jen další příklad, který do zmíněného týdne nepatří, až příště, 12. února! Všimněme si Veroniky. Toto jméno je velice rozšířené až by se řeklo „čeho je moc,,“. Ale je to jméno významově pěkné a cenné. Je řeckého původu a znamená „nositelku vítězství“. Řecká podoba je také s B na začátku (i v latině), tedy Bereniče. Prý se tak nazývá i jedno souhvězdí severní oblohy - poetický, pověstí vytvořený název Vlas Bereničin.

V řadě jazyků je rozšířené i jméno Vanda, jehož původ je nezřetelný. Hovoří se o spojitosti ke jménu řeky Vandalus a tento název se připisuje k řece Visle. Ale je-li to pravda? Takže by v tom případě šlo o jméno polské. Dobromila má původ slovanský s významem „dobro milující, dobro je jí milé“. Hovorové, domácí oslovení zní Dobra, Dobruška, nebo také Míla. Na závěr nesmíme zapomenout na pána uvedených šesti žen. Jeho sloveské jméno je lehké, vyložit ho lze jako „můj mír“. A když takový vojevůdce právě uzavřel mír, proč by se nenechal obdivovat a obletovat ženami. A hned šesti. Blahopřejme mu k takovému jménu a blahopřejme i šesti ženám, majitelkám krásných jmen.

K.M.

Městské muzeum a galerie v Hranicích
Zveme Vás k návštěvě výstavy ze sbírkových fondů muzea

PLATIDLA (NOUZOVKY, OBLIGACE)

10. února - 12. března 1995 Gotický sál radnice

Út - Pá 9-12 a 13-16 hodin So-Ne 9-14 hodin

Vstupné 5,- a 2,- Kč

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce. Vydává firma 2H se sídlem v Hranicích.

Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Radniční ulice 436, tel.: 0642/202532

PŘEHLED VI. ročník, Č. 4, 6. TÝDEN

Připravili: Ilona Bartošová, Oli V. Helcl, Roman Helcl, Jiří Krumník a Bedřich Novák.

Sazbu, tisk a inzeráty upravilo STUDIO 2H - Hranice, provoz Olomouc, Kosmonautů 8, tel.: 068 / 55 16 139